

1. september 2022
J.nr. 2022-5268

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 641 af 22. juni 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Jeppe Bruus

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere den anonyme henvendelse modtaget via Louise Schack Elholm (V) om spørgsmål om det nu vedtagne lovforslag L 196, som rejses i henvendelsen, jf. SAU alm. del - bilag 253.

Svar

Det anføres i henvendelsen, at det på flere punkter er uklart hvilke krav og reguleringer, der er omfattet af den nyaffattede § 5 i opkrævningsloven, og der anmodes om skatteministerens besvarelse af en række spørgsmål, som er gengivet og kommenteret nedenfor:

1. Skal der ved ”det for lidt betalte tilsvare af skatter og afgifter m.v. og (...) for meget udbetalt negativt tilsvare eller godtgørelse” forstås:

- a. at det alene omfatter for lidt betalt punktafgift i de tilfælde, hvor virksomheden er forpligtet til at opføre og indbetale en punktafgift som følge af en registrering som enten oplagshaver eller varemottager efter en punktafgiftslov, fx i forbindelse med indberetning af afgift, fradrag ved eksport, fradrag ved spild eller lignende forhold, eller
- b. omfatter den nævnte passus også en virksomheds godtgørelse af afgifter på momsangivelsen, således at en almindelig korrektion/efterangivelse af for meget godtgjort energiafgift eller vandafgift også er omfattet af lovforslaget og vil blive pålagt renter?

Kommentar

Skatteministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Skattestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Nyaffattelsen af opkrævningslovens § 5, stk. 1, i henhold til lov nr. 832 af 14. juni 2022, har følgende ordlyd:

”Har en virksomhed ikke afgivet en både korrekt og rettidig angivelse eller indberetning af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., eller svarer et beløb, der efter § 4, stk. 1, er skønsmæssigt fastsat, ikke til det korrekte beløb, således at virksomheden har betalt for lidt i skatter og afgifter m.v. eller har fået udbetalt for meget i negativt tilsvare eller godtgørelse, skal virksomheden betale det skyldige beløb. For betaling af det for lidt betalte tilsvare af skatter eller afgifter mv. og kravet på tilbagebetaling af for meget udbetalt negativt tilsvare eller godtgørelse finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning, anvendelse.”

Bestemmelsen omfatter således både den i a) og b) anførte situation i lighed med den tidligere affattelse af opkrævningslovens § 5, stk. 1.

Skattestyrelsen opfatter ikke formuleringen ”almindelig korrektion/efterangivelse” i situation b) således, at den omfatter de situationer, hvor virksomheder regulerer deres tilbagebetalingsberettigede beløb for energiafgifter og vandafgift som følge af den endeligt opgjorte fradragssprocent for delvis fradragssret for moms.

Dette begrundes i, at det af lovbemærkningerne fremgår, at:

”Når reguleringen foretages i en ordinær afgiftsperiode, vil reguleringen efter det foreslåede ikke skulle ske som en efterangivelse. Hensigten hermed er, at reguleringer som følge af den endeligt opgjorte fradragssprocent på den måde ikke vil blive omfattet af de foreslåede regler om, at der skal beregnes renter tilbage til sidste rettidige betalingsdag for den pågældende afgiftsperiode, som følge af den i lovforslagets § 2, nr. 3, foreslåede nyaffattelse af opkrævningslovens § 5.”

Skatteministeren vil i henhold til momslovens § 38, stk. 4, skulle fastsætte et specifikt tidspunkt for, hvornår reguleringer på baggrund af den endeligt opgjorte fradragssprocent vil skulle foretages. Når dette sker, vil reguleringen blive betragtet som en ordinær angivelse og ikke som en efterangivelse, hvilket betyder, at der ikke vil blive beregnet renter tilbage til sidste rettidige betalingsdag for den pågældende afgiftsperiode for reguleringer som følge af den endeligt opgjorte fradragssprocent.”

2. I sager påklaget til Landsskatteretten er der i dag allerede regler, der pålægger virksomheder at betale renter af krav, som virksomheden har fået henstand med betaling af, indtil sagen er afgjort i Landsskatteretten. Vil virksomhederne stilles anderledes med L 196 end med de gældende renteregler i denne situation?

Kommentar

Skatteministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Skattestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 6, at: ”Henstand betinges af, at henstandsbeløbet forrentes med rentesatsen i den pågældende lov fra de i samme lov definerede forfaldstidspunkter. Henstand omfatter også rente samt eventuelt allerede påløbne renter.”

Det er lagt til grund, at de sager, der tænkes på, og som er påklaget til Landsskatteretten, vedrører en afgørelse truffet af Skattestyrelsen, hvor styrelsen har forhøjet virksomhedens skatte- og afgiftstilsvar. Det er endvidere lagt til grund, at afgørelsen er truffet den 15. juni 2022, hvor lov nr. 832 af 14. juni 2022 trådte i kraft, eller senere.

Det følger af nyaffattelsen af opkrævningslovens § 5, stk. 1, jf. lov nr. 832 af 14. juni 2022, at der skal betales renter fra udløbet af sidste rettidige betalingsdag for det skatte- og afgiftskrav, der har sin baggrund i en efterangivelse, der korrigerer en angivelse eller indberetning. Dette gælder, uanset om det er virksomheden selv eller Skatteforvaltningen, der initierer efteropkrævningen.

Det betyder, at der i klagesager med henstand i henhold til skatteforvaltningslovens § 51 som følge af nyaffattelsen af opkrævningslovens § 5, stk. 1, påløber rente fra udløbet af sidste ordinære rettidige betalingsdag, der var gældende for det pågældende krav, hvis afgørelsen blev truffet, efter at nyaffattelsen har fået virkning. Dette er en ændring i forhold til tidligere, hvor rente skulle betales, når der var gået 14 dage efter, at Skatteforvaltningen

havde afgivet påkrav om betaling. Hvis afgørelsen blev truffet, inden nyaffattelsen har fået virkning, gælder stadig denne 14-dages betalingsfrist.

Da sådanne klagesager kan angå krav, der vedrører afgiftsperioder, der ligger tilbage i tid, kan det betyde, at der er påløbet renter flere år tilbage i tid. Da det fremgår af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 6, at henstanden også omfatter allerede påløbne renter, er disse renter, der er påløbet tilbage i tid, også omfattet af henstanden.”

3. I forlængelse heraf volder lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse udfordringer. I det omfang ovennævnte er omfattet af lovforslaget, synes det ikke klart, hvilken af bestemmelserne i § 19 der omfatter de ovennævnte situationer. Hvilke ikrafttrædelses- og virkningstidspunkter indgår i lovforslaget for de ovennævnte situationer?

Kommentar

Skatteministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Skattestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Nyaffattelsen af opkrævningslovens § 5 omfatter både den i a) og b) i spørgsmål 1 anførte situation i lighed med den tidligere affattelse af opkrævningslovens § 5, stk. 1.

I forhold til spørgsmålet om hvilket ikrafttrædelsestidspunkt, der gælder for de anførte situationer, kan det oplyses, at såfremt det for lidt betalte tilsvær af skatter og afgifter m.v. eller det for meget udbetalte negative tilsvær eller godtgørelse kan henføres til én af de i § 19, stk. 6, oplistede situationer, har loven virkning fra den 15. juni 2022.

Kan det for lidt betalte tilsvær af skatter og afgifter m.v. eller det for meget udbetalte negative tilsvær eller godtgørelse ikke henføres til én af disse situationer, fastsætter skatteministerens virkningstidspunktet.

For så vidt angår sager, der er påklaget til Landsskatteretten, jf. spørgsmål 2 ovenfor, kan det oplyses, at såfremt klagesagen vedrører én af de i § 19, stk. 6, oplistede krav og situationer, har loven virkning fra den 15. juni 2022. Vedrører klagesagen derimod andre krav og situationer, fastsætter skatteministerens virkningstidspunktet.”

4. Er følgende krav (hvis omfattet af lovforslaget jf. vores spørgsmål ovenfor) omfattet af § 19, stk. 6 eller 7, eller en helt anden bestemmelse i lovforslaget?

a. En virksomhed er registreret for og har løbende angivet og betalt punktafgift af en vare. Virksomheden har i 2020 angivet et fradrag/godtgørelse af afgiften på den punktafgiftspligtige vare, da virksomheden har eksporteret en mængde af varen. Ved en kontrol i 2021 konstaterer Skattestyrelsen, at godtgørelsen ikke har været beregnet korrekt, og at virksomheden har fået godtgjort for meget i punktafgift.

b. En virksomhed har løbende via momsangivelsen fået godtgjort elafgift af eget elforbrug. Virksomheden havde ikke iagttaget de tidligere regler om reduceret godtgørelse af

elafgift på el til bl.a. komfortkøling. Virksomheden efterangiver den for høje godtgørelse vedrørende momsperioder i 2019 og 2020 i starten af juni 2022.

Kommentar

Skatteministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Skattestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Da efterbetalingskravet i eksempel a) er konstateret af Skattestyrelsen i 2021, er det opkrævningslovens § 5, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, der finder anvendelse. Det betyder, at rentestarttidspunktet er, når der er gået 14 dage efter påkrav, hvis kravet ikke er betalt indenfor påkravsfristen. Overgangsbestemmelsen i § 19 i lov nr. 832 af 14. juni 2022 er således ikke relevant i den skitserede situation.

Da efterbetalingskravet i eksempel b) er efterangivet af virksomheden i starten af juni 2022, hvilket vil sige inden den 15. juni 2022, hvor lov nr. 832 af 14. juni 2022 trådte i kraft, er det opkrævningslovens § 5, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, der finder anvendelse for dette krav. Det betyder, at rentestarttidspunktet er, når der er gået 14 dage efter påkrav, hvis kravet ikke er betalt indenfor påkravsfristen. Overgangsbestemmelsen i § 19 i lov nr. 832 af 14. juni 2022 er således ikke relevant i den skitserede situation.”